

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
П-13 У 10997/19
ОДЕЉЕЊЕ У НИШУ
Дана **05.05.2023.** године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, мр Весне Чогурић и Маје Панић, чланова већа, са судским саветником Весном Згоњанин Вуков, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Града Ниша, кога заступа законски заступник Правобранилаштво града Ниша, Војда Карађорђа 16, поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије, Кнеза Милоша 20, ради поништаја решења број: 46-00-00667/2017-13 од 10.05.2019. године, у правној ствари враћање имовине, уз учешће заинтересованих лица АА, ..., ..., ББ, ..., ..., ВВ, ..., ..., ГГ, ..., ..., ДД, ..., ..., које заступа пуномоћник Соња Арацки, адвокат из Београда, Ломина 48/2, као и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво РС, Одељење у Нишу, Вождова 16, Ниш, по одржаној усменој јавној расправи дана 28.04.2023. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 05.05.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА СЕ** решење Министарства финансија Републике Србије, број: 46-00-00667/2017-13 од 10.05.2019. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени Министарство финансија Републике Србије да тужиоцу Граду Нишу, Николе Пашића 24, Ниш, надокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

III **ОДБИЈА СЕ** захтев заинтересованих лица АА, ..., ..., ББ, ..., ..., ВВ, ..., ..., ГГ, ..., ... и ДД, ..., ..., за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба града Ниша изјављена против делимичног решења Агенције за реституцију, Подручне јединице Ниш, број: 46-005276/2012 од 22.03.2017. године, којим се тачком првом диспозитива усваја захтев, враћа имовина и утврђује право својине законским наследницима бившег

власника ДД из ..., ... и ГГ из ..., ..., са обимом удела од по 1/6 идеалног дела, ВВ из ..., ..., са обимом удела од 1/16, идеалног дела, ББ из ..., ..., и АА из ..., ..., са обимом удела од по 1/12 идеалног дела на одузетој непокретној имовини и то:

-на 344/445 идеалних делова објекта културе-биоскопа, у улици ..., спратности ПО+Пр+1 на к.п.бр.... КО Ниш-Бубањ, уписаној у В листу-први део ЛН бр. ..., као објекат број 1, објекат преузет из земљишне књиге;

-на градском грађевинском земљишту на к.п. ... уписаној у ЛН бр.... КО Ниш-Бубањ, у обиму удела који је сразмеран са површином непокретности означене у тачки 1, алинеја 1, у односу на укупну површину објекта који се налазе на истој парцели, која имовина је конфискована на основу пресуде Окружног народног суда у Нишу број КЗП 375/45 од 22.11.1945. године од бившег власника ЂЂ из ....

Тачком 2. диспозитива одлучено је да ће законски наследници из тачке 1. диспозитива овог решења успоставити закупни однос, као закуподавац, са биоскопом "ЕЕ" д.о.о., држаоцем непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења, као закупцем, по тржишним условима.

Тачком 3. диспозитива утврђено је да на основу овог решења, а по његовој правноснажности Републички геодетски завода-службе за катастар непокретности Ниш извршити упис права својине на непокретности из тачке 1. диспозитива алинеја 1.и 2. овог решења у корист напред наведених законских наследника, у обиму удела у одређеном у тачки 1. диспозитива овог решења, када се за то стекну законом предвиђени услови.

Тачком 4. диспозитива наложено је надлежном органу за упис права непокретности да на основу овог решења а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења уколико истих има уписаних у евиденцији катастра непокретности.

Тачком 5. диспозитива утврђено је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, односно Јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења.

Тачком 6. диспозитива, наведено је да ће о преосталом захтева за враћање одузете имовине и обештећење бити одлучено накнадно, када се за то стекну законом прописани услови.

У тужби која је поднета Управном суду дана 09.07.2019. године, тужилац Град Ниш је преко законског заступника, оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводи да је током целог поступка истицао да нема места примени члана 17. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, те да се противио враћању предметне непокретности у натуралном облику, јер је требало применити одредбе Закона о враћању и обештећењу одузете имовине ("Службени гласник РС", број 72/11) које се односе на обештећење. Првостепени орган је увиђајем на лицу места који је обављен дана 20.03.2015. године констатовао да објекат број 1 на катастарској парцели број ... КО Ниш-Бубањ заједно са северним делом објекта број 2 чини јединствену грађевинску целину. Налазом и мишљењем вештака Геодетске струке и грађевинске струке утврђено је да су се у моменту конфискације на к.п. Број ... КО Ниш у улици ..., налазила два објекта: један габаритне површине 467 м², други габаритне површине 256 м², и двориште

површине 65 м². Такође наведеним налазима је утврђено да је у периоду од 1957. године до 1960. године, порушен западни део зграде биоскопа и то северне зграде са габаритном површином од 467 м². Рушењем западног дела зграде биоскопа изграђена је зграда “ЖЖ”, а објекат биоскопа простире се у три објекта: северни део зграде “ЖЖ” на месту порушеног западног дела зграде биоскопа, цео објекат на к.п. Број ... габаритне површине 310 м², и део објекта на к.п. Број ... чија је укупна површина 256 м², са доснимљеним делом од 11 м². Објекат површине 310 м² је пре 1987. године дограђен за површину од 11 м², као и за површину од 65 м², која је раније представљала двориште између два објекта, а сада чини део објекта и површину од 25 м², у западном делу до објекта “ЖЖ” који раније према скици премера из 1936. године није постојао, јер је на том месту постојао део објекта површине 467 м², на ком месту је и порушен западни део северне зграде у површини од 157 м², да би након тога објекат број 1, и објекат број 2, чинили јединствену грађевинску целину. Дакле, конфисковани објекат габаритне површине 467 м² је након конфискације, а пре 1987. године, порушен у површини од 157 м², а изграђен односно дограђен у површини од 101 м². Даље у тужби истиче да првостепени орган својим решењем законским наследницима враћа имовину и утврђује право својине на 344/445 идеалних делова објекта културе-биоскопа са образложењем да се враћа у површини умањеној за површину дограђених делова чија је укупна површина 101 м². Ако се има у виду чињеница да је површина конфискованог објекта-северне зграде у време конфискације била 467 м², и да је западни део северне зграде био порушен у површини од 157 м², да је након тога цео објекат на к.п. бр. ... габаритне површине 310 м², да је доградња извршена на делу у површини од 65 м², који је у време конфискације представљало двориште и да су на тај начин функционално повезани и спојени и објекат број 1-северна зграда и објекат број 3, јужна зграда, као и да су доградњом од 25 м², функционално повезани и спојени објекат број 1 и објекат број 2, а што је све учињено после 1957. године, то су били основани наводи жалбе да је структура објекта битно измењена у односу на конфисковани објекат. Стога су неосновани наводи туженог да се не ради о добру у искључивој јавној својини, а имајући у виду наведено. Осим тога ради се о објекту који је решењем Владе Републике Србије пренет на град Ниш, на коме је као на културном добру-биоскопу уписана јавна својина, на коме су од стране јавног предузећа Дирекције за изградњу града Ниша урађени значајни радови на санацији и адаптацији предметног објекта укупне вредности 42.979.817,21 динара, а у циљу реализације пројекта “ЕЕ”. С обзиром да је “ЕЕ” посебно културно добро за град Ниш, као и за становнике града Ниша, то није било услова да се та непокретност врати бившем власнику односно законским наследницима. Такође тужени орган неосновано закључује да је без утицаја околност евентуалног покретања поступка пред Уставним судом против пресуде Апелационог суда у Нишу 6.Гж.бр.684/16 од 05.04.2016. године. У образложењу наведеног решења, као лица позвана на наслеђе, наводе се законски наследници другог наследног реда и то по покојном брату ЗЗ, па је нејасно утврђивање права својине законском наследнику ВВ из Ниша, праунуку по покојном брату ИИ, а имајући у виду одредбе члана 47. Закона о враћању одузете имовине и обештећење. Из наведених разлога сматрамо да нису били испуњени законски услови за враћање предметне непокретности на начин и у поступку како је учинио првостепени орган, као и да

другостепени орган није ценио сва питања и околности која су могла бити од утицаја на законитост оспореног решења, док образложење решења које тужилац напада овом тужбом не садржи тачне, јасне и одређене разлоге којима се руководио тужени орган при оцени законитости првостепеног решења. Тужилац предлаже да Управни суд донесе пресуду којом се ништи оспорено решење и усваја жалба тужиоца изјављена против првостепеног решења, или да се, пак, ништи оспорено решење и предмет врати на поновни поступак.

Тужени орган је дана 18.12.2019. године доставио Управном суду одговор на тужбу у коме је навео да тужилац није навео нове чињенице нити је приложио нове доказе, осим оних који су наведени у жалби на првостепено решење, а који су од стране туженог органа приликом доношења оспореног решења оцењени, те да остаје при разлозима изнетим у оспореном решењу и предлаже да се тужба као неоснована одбије.

Заинтересовно лице Република Србија је преко законског заступника Државног правобранилаштва Одељења у Нишу доставило Управном суду дана 06.04.2023. године одговор на тужбу у коме је навело да је тужбени захтев тужиоца неоснован у целисти. Наводи да је решење које се овом тужбом напада донето у поступку спроведеном без повреда повреда поступка, те да је тужени орган за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге, те стога предлаже суду да тужбени захтев тужиоца одбије у целисти и обавезе да туженом надокнади трошкове поступка у складу са адвокатском тарифом и то на име састава одговора на тужбу који је определио у износу од 36.000,00 динара, као и за таксу коју је определио у износу од 200,00 динара.

Управни суд је одржао усмену и јавну расправу дана 28.04.2023. године у одсуству уредно позваног туженог органа и заинтересованог лица Републике Србије, а у присуству законског заступника тужиоца Града Ниша, пуномоћника заинтересованих лица, као и заинтересованих лица лично АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, у складу са одредбом члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), којим је прописано да изостанак уредно позване стране са усмене расправе не одлаже њено одржавање.

У својој речи на усменој јавној расправи законски заступник тужиоца је изјавио да остаје код навода из тужбе и у тужби истакнутом захтеву. Оспорио је наводе из датог одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица Републике Србије. Предлога у допуну доказног поступка није имао. Законски заступник тужиоца је предложио да суд предметну ствар реши у спору пуне јурисдикције, да тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом органу на поновни поступак и одлучивање. Трошкове управног спора је тражио и определио по врсти и висини, тако што за саставу тужбе, тражи износ од 16.500,00 динара и за заступање на данашој расправи износ од 18.000,00 динара.

Пуномоћник присутних заинтересованих лица је изјавио да је првостепено, као и тужбом оспорено решење правилно и на закону засновано, из разлога ближе наведених у образложењу оспореног решења. Предлога у допуну доказног поступка није имао. Заинтересована лица сагласно су изјавила да се придружују речи свог пуномоћника на расправи. Пуномоћник заинтересованих лица предложио је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове управног спора је тражио и определио по врсти и висини, тако што је за заступање на данашњој расправи преко пуномоћника адвоката, тражио износ од 31.500,00 динара, увећано за 50% за друго и

свако наредно заступано лице.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу туженог и навода законских заступника тужиоца и пуномоћника заинтересованих лица изнетих на усменој и јавној расправи и свих списа ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења произлази да је првостепени орган образлажући одлуку из диспозитива ожалбеног делимичног решења навео да је ценећи налаз и мишљење вештака геодетске струке и налаз и мишљење вештака грађевинске струје, неспорно утврдио да су се на катастарској парцели број ... КО Ниш, по премери из 1936. године налазила два књижна објекта, један бруто површине у основи 467 м², северна зграда, и други бруто површине 256 м² јужна зграда, као и да су се биоскоп и хотел "ЈЈ" налазили у целом објекту са кућним бројем ..., габаритне површине 467 м² и делу објекта габаритне површине 256 м². У време конфискације спратност северне зграде, која је предмет одлучивања у ожалбеном решењу, била је П (приземље) и ПО+П+1 (подрум, приземље и спрат), те је приземна спратност била у делу према ... улици и то у бруто површини од 157 м², док је спратност ПО+П+1 била у западном делу дворишног дела објекта. Даље је првостепени орган утврдио да је ради изградње објекта званог "ЖЖ" порушен западни део северне зграде која је по премери из 1936. године била габаритне површине 467 м², а по премери из 1957. године са површином од 310 м², дакле чија је површина рушењем умањена за 157 м², а на месту порушеног дела зграде је на основу пројектне документације и уз одобрење за грађење изграђен стамбено пословни објекат спратности ПО+П+3+ПК. Првостепени орган утврђује да је након извршене конфискације, а пре 1987. године предметни објекат-северна зграда на катастарској парцели број ..., након наведеног рушења површине 310 м², дограђен за површину од 11 м², у југозападном делу, површину од 65 м² (двориште између објеката) и површине од 25 м² у западном делу, до објекта "ЖЖ", тако да укупна површина дограђеног дела износи 101 м². Поступајући орган наводи да је извршено упоређивање података снимања за два конфискована објекта, из катастар земљишта и катастар непокретности, те да је утврђено да је граница између та два објекта померена на рачун јужног објекта, тако да је то разлог за промену габаритних површина објекта. Након израде Катастар непокретности предметне зграде које су биле предмет конфискације налазе се на катастарској парцели број ... КО Ниш-Бубањ.

На основу свих изведених доказа првостепени орган је утврдио да објекат број 1 на наведеној парцели ..., уписан у В листу први део листа непокретности број ... КО Ниш-Бубањ, као објекат преузет из земљишне књиге, у јавној својини града Ниша, данас у основи површине 445 м², у делу површине од 310 м² приземља, спратом површине 121 м² и подрумом површине 75 м² одговара конфискованој северној згради на катастарској парцели број ..., старог премера, (првобитна површина објекта у основи била је 467 м², али је након рушења 157 м² преостала површина од 310 м²), док је део од укупно 101 м² данашњег објекта дограђен након конфискације, а преостали део површине данашњег објекта одговара делу конфисковане јужне зграде, постојеће по првобитном премери на катастарској парцели број ..., с обзиром на то да је граница између ова два објекта померена на рачун јужног објекта.

Након извршеног увида и у остале списе предмета, тужени орган је оценио да је одлука првостепеног органа која је садржана у диспозитиву ожалбеног делимичног решења правилна и на закону заснована. Тужени орган налази да је првостепени орган у конкретном случају правилно утврдио површину објекта који је предмет натуралне реституције и подносиоцима захтева вратио 344/445 идеалних делова на истом, те да је одлука у том делу у свему у складу са напред цитираним одредбама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Наиме, правилно је првостепени орган утврдио да објекат уписане површине 445 м², који је предмет враћања у овом поступку, одговара конфискованој северној згради у површини од 310 м² на катастарској парцели број ... по старом премеру, док је део од 101 м² данашњег објекта дограђен након конфискације, а преостали део данашњег објекта одговара делу конфисковане јужне зграде, јер је граница између та два објекта померена на рачун јужног објекта. Дакле, сходно наведеном долази се до закључка да је површина данашњег објекта 445 м², који је у Листу непокретности уписан као јавна својина Града Ниша, те да је према предметним вештачењима, иста површина добијена рушењем, доградњом и померањем границе на рачун другог објекта у површини од 34 м², који је такође био предмет конфискације од истог бившег власника. Стим у вези правилно је првостепени орган утврдио удео од 344/445 делова предметног објекта који припада законским наследницима бившег власника одбијајући део који отпада на доградњу у површини од 101 м², како је то израчунао у свом вештачењу судски вештак геодетски инжињер Љубиша Јовановић. Имајући у виду напред наведено, тужени орган је нашао да су у потпуности без утицаја наводи жалбе да првостепени орган није на поуздан начин утврдио где се налази умањена површина објекта према налазу вештака и да ли је она евентуално ушла у површину објекта број 1, као и то да није познато по ком основу првостепени орган враћа имовину у површини од 344 м². Такође, тужени орган је ценио и навод жалбе да је нејасно утврђивање права својине законског наследника ВВ из Ниша праунуку по покојном брату ИИ. Из свега изнетог уз примену одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97, 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10) одлучено је као у диспозитиву овог решења.

Чланом 16. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, 108/13, 142/14, 88/15, 95/18) прописано је да се заједничке одредбе о враћању непокретности примењују увек када се овим законом не уређује друкчије за поједину врсту непокретности. Ставом 2. истог члана прописано је да је обвезник враћања дужан да, у складу са овим законом, бившем власнику врати право својине и државину на одузетој непокретности, осим ако објекат није увећан у смислу члана 17. овог закона. Ставом 3. истог члана прописано је да ако се одузета непокретност не може вратити у целини, бившем власнику вратиће се део одузете непокретности, уз обештећење за невраћени део, у складу са овим законом.

Чланом 17. ставом 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се објекат у смислу овог закона, сматра увећаним уколико је дограђен или надзидан у складу са законом, чиме је увећана бруто површина. Извођење грађевинских радова унутар постојећег габарита и волумена не сматра се увећањем објекта у смислу овог закона. Ставом 2. истог члана прописано је да ако је након подржављења увећан објекат, бившем власнику се враћа својина на делу непокретности

у површини која му је одузета, а државина му се враћа на основу споразума или судске одлуке, односно власник увећаног дела и бивши власник могу споразумно регулисати своје међусобне односе на предметном објекту, а ако се такав споразум не постигне, њихове међусобне односе уредиће надлежни суд.

По оцени Управног суда, основано се тужбом тужиоца указује на незаконитост оспореног решења, будући да је тужени орган приликом доношења решења, повредио правила поступка из члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, бр.18/16 и 95/18). Ово због тога што образложење оспореног решења у смислу наведене одредбе ЗУП-а, не садржи све елементе потпуног образложења, односно не садржи разлоге из којих произлази чињенични и правни закључак туженог органа. Наиме, из списка предмета произлази да је закључком првостепеног органа број 46-005276/2012 од 06.06.2015. године, између осталог, дат задатак вештаку грађевинске струке под бројем 3) да утврди да ли је након конфискације дошло до промене објеката, у смислу њиховог рушења или повећања габарита дограђивањем (промена висинског габарита) или надзиђивањем (промена висинског габарита) те да утврди колика је бруто површина срушена, а колико увећана конфискованих објеката (појединачно по објектима и збирно); 4) да утврди да ли су изведени радови рушења, доградње или надзиђивања изведени у складу са законом, тј. да ли постоје одобрења за извођење радова издатих од надлежних орган, или су евентуално поднети захтеви за легализацију истих.

Међутим, из образложења оспореног решења произлази да је бруто површина објеката у време конфискације северне зграде била 467м² и јужне зграде 256м², док из Мишљења вештака грађевинске струке, датог 09.09.2015. године по налогу из закључка првостепеног органа број 46-005276/2012 од 06.06.2015. године, произлази да је габаритна површина првог објекта, северне зграде била 467м², са бруто површином од 700м², док је други објекат, јужна зграда, била габаритне површине 256м², док је бруто површина исте била 594м². Такође у тексту Мишљења вештака грађевинске струке које је дато 09.09.2015. године, наводи се да је након извршених реконструкција и адаптација дошло до промена површина тако да је садашња укупна бруто површина Северне зграде 1.636м², а укупна садашња бруто површина Јужне зграде 603м². Најзад, из табеле која је саставни део Мишљења произлази да је северна зграда у време конфискације била површине 700м², садашње стање 773,5м², да је јужна зграда у време конфискације површине 594м², док је садашње стање 545м².

Из наведеног се неспорно закључује да је након конфискације дошло до промене објеката, у смислу његовог рушења, као и повећања габарита дограђивањем (промена висинског габарита) и надзиђивања (промена висинског габарита), али да није прецизно утврђено колика је тачно бруто површина срушена, а колико увећана код конфискованих објеката, односно не садржи јасне и прецизне одговоре на наведене задатке који су дати и прецизно наведени у Закључку првостепеног органа број 46-005276/2012 од 06.06.2015. године, а који се односе на податак колика је тачно била површина конфискованих објеката, а колика је бруто површина у тренутку враћања предметних објеката. Такође, одговор на задатак да ли су изведени радови рушења, доградње или надзиђивања изведени у складу са законом, тј. да ли постоје одобрења

за извођење радова издатих од надлежних орган, или су евентуално поднети захтеви за легализацију истих, у Мишљењу вештака грађевинске струке од 09.09.2015. године, није дат у целости за све објекте, већ парцијално за поједине објекте.

Како из наведеног произлази да Мишљење вештака грађевинске струке дато 09.09.2015. године по налогу из закључка првостепеног органа број 46-005276/2012 од 06.06.2015. године, не садржи јасне и прецизне одговоре на наведене задатке који су дати и прецизно наведени у Закључку првостепеног органа број 46-005276/2012 од 06.06.2015. године, у поновном поступку, тужени орган ће имајући у виду одредбе члана 16. и 17. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, које представљају правни основ за решавање ове управне ствари, наложити поновно вештачење из реда судских вештака грађевинске струке, које ће дати јасан и прецизан одговор на питање да ли су конфисковани објекти који су предмет захтева за враћање, у смислу овог закона, увећани и уколико су дограђени или надзидани, за колико је увећана бруто површина у односу на конфисковану бруто површину и да ли је то учињено у складу са законом. Ово стога, јер за сада чињенично стање наведено у првостепеном и оспореном решењу није тачно и прецизно утврђено, те стога није могуће испитати ни правилност примене материјалног закона.

Суд није прихватио захтев тужиоца за доношење одлуке у спору пуне јурисдикције, будући да је, у конкретном случају, у поступку доношења акта утврђено да није поступљено по правилима управног поступка од стране туженог органа, које према природи ствари може отклонити само тај орган, то није постојала законска обавеза да одлучује у спору пуне јурисдикције.

Са изнетих разлога, након закључене усмене јавне расправе, у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање, при чему је тужени орган дужан да донесе ново и на закону засновано решење, у складу са схватањем и примедбама суда изнетим у пресуди, а којима је везан сагласно одредбама члана 69. став 2. наведеног закона.

Разматрајући захтев тужиоца да му тужени орган накнади трошкове овог управног спора, суд је имао у виду да је тужилац имао трошкове у висини награде за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, као и трошкове на име приступа суду, у износу од 18.000,00 динара сагласно Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС”, бр.121/12...37/21), па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), а у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11... 18/20), на чију сходну примену у управном спору, упућује одредба члана 74. ЗУС-а.

Суд је одбио, као неоснован, захтев заинтересованих лица АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на њихов успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба члана 66. и 67. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр.111/09), а у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), на чију сходну примену у управном спору, упућује одредба члана 74. ЗУС-а, одлучио као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.05.2023. године, II-13 У 10997/19

Записничар
Весна Згоњанин Вуков,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН